

Asia Olejarczyk

TELESKOP DZIADKA

ilustracje Aleksandra Gołębiewska

W teleskopie dziadka jest lustro. Można się w nim
przejrzeć! Dziadek mówi, że to serce teleskopu.
To dzięki niemu można oglądać Wszechświat.
Spoglądamy razem w lusterko i widzimy swoje odbicie.

– Patrz, jakie mamy podobne nosy! – śmieje
się dziadek.

– Takie same! Tylko mój jest mniejszy – mówię i też
się śmieję.

Dziadek bardzo chciałby mi pokazać deszcz meteorów, który ma być widoczny pewnej letniej nocy. Podobno meteory wyglądają jak gwiazdy spadające z nieba!

– Musimy poprosić mamę o zgodę, bo to wyprawa na całą noc – mówi dziadek.

To prawda, lepiej spytać, bo mama uważa, że jestem jeszcze mały.

Mama się zgadza!

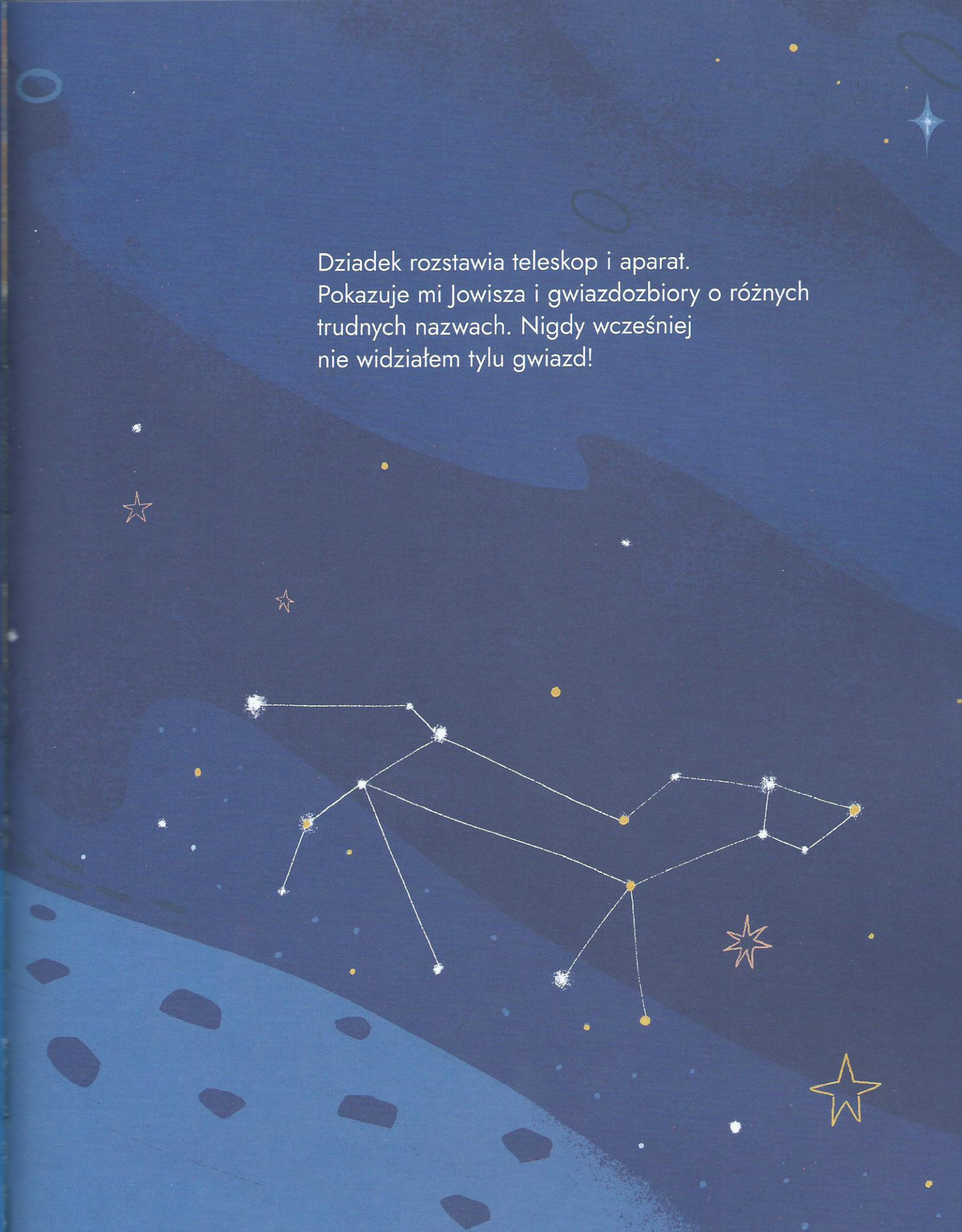
Ładujemy do bagażnika plecaki z kanapkami, koce, teleskop, aparat, namiot i leżaki, a potem ruszamy w długą drogę.

Mkniemy jak najdalej od miasta, miasteczek i wsi. W oknach domów i na ulicach jest za dużo światła, a dziadek mówi, że najpiękniejsze rzeczy na niebie widać dopiero, gdy zapadnie całkowita ciemność.

Dziadek rozstawia teleskop i aparat.
Pokazuje mi Jowisza i gwiazdozbiory o różnych
trudnych nazwach. Nigdy wcześniej
nie widziałem tylu gwiazd!

Wracamy na leżaki i dziadek daje mi kubek
gorącej czekolady z termosu. Już mi lepiej.
Chmury odpłynęły, a po przycodzie w ciemności
moje oczy widzą gwiazdy jeszcze wyraźniej.
Gdzieś nieopodal cyka świerszcz, a poza tym
jest zupełnie cicho.
Raptem czarne niebo przesywa jasna smuga
świata. A potem kolejna! I następna!
– To meteory! Spadające gwiazdy!
Widzę je! – wołam.
– Pomyśl zyczenie – mówi dziadek.
– Chcę, żebyś zawsze był przy mnie – mówię,
przypominając sobie tę przerażającą chwilę
jego nieobecności.
– Masz to jak w banku – odpowiada dziadek,
a ja pomimo ciemności dostrzegam jego
promienny uśmiech.

Już nie jeżdżę z dziadkiem na obserwacje
deszczu meteorów. Dziadka już z nami nie ma.
To znaczy jest, ale go nie widać. Czasem nadal
czuję się tak, jak wtedy, w nocy, na polanie.
Brakuje mi go, smucę się i boję, ale czuję
jego obecność.

The illustration depicts a deep blue night sky. Several bright yellow stars are shown falling from the upper left towards the bottom right, each leaving a long, textured, golden-yellow trail. In the upper right corner, there is a small, simple yellow star and a four-pointed starburst. A green crescent moon is visible on the right side. The bottom of the image shows the dark, curved horizon of the Earth, with a sliver of green land and blue water visible in the bottom right corner.

Jego teleskop stoi w moim pokoju. Kiedy oglądam
swoje odbicie w lusterku, widzę nos dziadka.

Wydaje mi się, że teraz to dziadek zrzuca
spadające gwiazdy.